

[Hedelund.]

end, at denne Linie bliver fulgt i det Lovforslag, den højtærede Sundhedsminister her har fremsat i Aaret 1929. Man maa nemlig erindre, at medens man tidligere med Hensyn til det lægevidenskabelige Arbejde særlig beskæftigede sig med Serumterapien, har man i de senere Aar i særlig Grad beskæftiget sig med den endokrine Terapi, som gaar ud paa af forskellige Kirtler at fremstille specielle Præparater, som har vist sig at virke overfor specielle Sygdomme. I denne Forbindelse kan jeg nævne det velkendte Præparat Insulin, som virker overfor Sukkersyge; endvidere, at nu staar vi overfor dette Leverpræparat, som virker overfor den specifikke Sygdom, der kaldes den pernicious Anæmi. Det har vist sig, at dette Leverpræparat har en ganske specifik Virkning overfor denne Sygdom, og man tør vel sige, at det har vakt almindelig Glæde og Tilfredshed blandt Lægerne at kunne komme i Besiddelse af et saadant Præparat, hvorved de nu kan helbrede Patienterne og gøre dem fuldt arbejdsdygtige, medens de tidligere maatte se saadanne Patienter sygne hen og dø uden at kunne gøre noget som helst virksomt for dem.

Det, man ønsker ved dette Lovforslag, er i Virkeligheden at udvide Seruminstittets Virksomhed. Det falder derfor naturligt at stille det Spørgsmaal, om det er paakrævet, at Seruminstittet gaar over til at paatage sig de Opgaver, det nu drejer sig om, Udlevering af disse specielle organoterapeutiske Præparater. Overfor dette Spørgsmaal er jeg aldeles ikke i Tvivl om, at Svaret maa blive et absolut Ja, idet man maa have en Sikkerhed for, at disse betydende Præparater er fremstillet paa rigtig Maade, saaledes at der ikke drives nogen som helst Humbug eller Svindel med dem. Derfor mener jeg, det er paakrævet, at Seruminstittet faar Haand i Hanke dermed. Men ogsaa af en anden Grund vil det være nødvendigt, idet det vil være urimeligt, at der fastsættes Priser ud over de normale for disse Præparater, og dette er man i nogen Grad udsat for, naar de skal gaa fra Fabriksvirksomheden gennem mange forskellige Forhandlere for til sidst at havne paa Apoteket.

Hvis man gør gældende, at man her gaar Apotekerne i Næringen, maa jeg sige, at jeg kan ikke se dette, idet man udtrykkelig var klar over baade i 1901 og i 1910, da det drejede sig om Fremstilling af Sera paa Seruminstittet, at Apotekerne havde ingen Interesse i, at det gik udenom dem. Det samme gør sig gældende nu for dette Præ-

parats Vedkommende. Det fremstilles ikke paa Apotekerne, og det kan distribueres paa en meget lettere og billigere Maade ved Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag, hvilket absolut spiller en Rolle, fordi det her ikke drejer sig om et Præparat, som Patienterne bruger i Ny og Næ, men der derimod, saavel hvad Leverpræparatet som Insulinpræparatet angaar, er Tale om Præparater, der stadig bruges, idet f. Eks. en Patient, der bliver angrebet af den pernicious Anæmi, skal blive ved hele Livet igennem daglig at bruge Leverpræparatet. Derfor vil det være ganske rimeligt og naturligt, at man søger at skabe saadanne Forhold, at disse Mennesker — det drejer sig jo om ikke saa faa — kan faa det, som i allerhøjeste Grad kommer til at høre med til deres daglige Livsformødheder, til den billigst mulige Pris. Saa vidt jeg ved — om det er rigtigt, tør jeg ikke bestemt hævde, er det urigtigt, kan den højtærede Minister jo korrigerer mig —, er Forholdet saaledes, at man kan fremstille 100 g for ca. 32 Ø., og at dette i Udsalg koster ca. 70 Ø., saaledes at der er en ret betydelig Avance. Forholdet er vistnok det, at Patienterne skal have ca. 200 g om Dagen, hvilket altsaa vil sige, at disse Mennesker med de nuværende Priser skal betale 1 Kr. 40 Ø. hver Dag for overhovedet at kunne opretholde deres Liv. Det vil rundt regnet sige, at de skal benytte ca. 500 Kr. aarlig til dette aldeles bestemte Formaal. Her synes baade jeg og det Parti, jeg tilhører, at det vilde være rimeligt, om man kunde bringe dette Beløb ned, endda ret betydeligt ned. Det mener man, at det foreliggende Lovforslag vil bidrage til, og derfor kan vi fra vor Side tiltræde det, som det foreligger.

Jeg vil gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger med Hensyn til den industrielle Virksomhed, vi har set herhjemme med disse Præparater, og fremhæve, at den Industrivirksomhed, vi her har faaet sat i Gang, har været overordentlig god, saaledes at de Præparater, der fremstilles herhjemme, alle Steder anerkendes for at være fuldt ud, som man kan forlange det fra Videnskabens Side. Hvis man i Amerika skal købe Præparater, der svarer til Beløbet 500 Kr., som jeg nævnte før, vil det koste mellem 2 000 og 3 000 Kr., hvoraf man vil se, at der her er udmærkede Betingelser for industriel Virksomhed, og jeg vil haabe, at Industrien herhjemme vil kunne faa Fornøjelse og Glæde af at fremstille de Præparater, det drejer sig om.

Ud fra disse faa Betragtninger kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Støtte ikke alene